

ning; ogsaa den beskattes ved det norske Forslag, om hvilket jeg i øvrigt ikke ved, hvor langt det er fremme i Regeringens Behandling, det er jo hidtil kun en Kommission, der har foreslaaet det. Men jeg vil dernæst tillade mig at fremhæve overfor den danske Skibsrederstand, at i Spidsen for den Kommission, som har stillet dette Forslag om en høj Beskatning af Skibsfarten, staar en af Norges største Skibsredere. Man kan altsaa se, at der i Norge er Skibsredere, som har kunnet se saaledes paa Forholdet, at en Særbeskatning kunde være nødvendig. Tonnageafgiften i Norge er, netop fordi den er en Bruttoafgift, betydelig. Jeg ved ikke, om de Forhandlinger, som vil finde Sted i Norge, vil medføre Overvejelser af, om dette ogsaa er den heldigste Form, eller om man bør søge andre Veje. Her har den overordentlige Kommission foreslaaet Regeringen: en Afgift enten paa Tonnage eller paa Bruttofragten. Jeg har valgt den sidste Vej, og det ærede Medlem fra Æbeltoft siger saa, at han vil gaa den første. Jeg kunde tænke mig, at hvis jeg havde foreslaaet en Afgift paa Bruttotonnagen, havde der været en Politiker, som havde sagt Nej, jeg vil da langt foretrække det, som den overordentlige Kommission har foreslaaet: at lægge en Afgift paa den indvundne Fragt, for det er dog et meget mere rimeligt Grundlag. Jeg kunde tænke mig, at der fandtes en saadan Politiker, jeg sigter selvfølgelig ikke til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), efter at have hørt hans Tale føler jeg mig ganske overbevist om, at hvis jeg havde forelagt et Forslag om Afgift paa Bruttotonnagen, saa havde han støttet det af al sin Evne.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) polemiserede mod Tonnageafgiften, og de Herrer, som jo tilsammen repræsenterer Partier, der har Flertal i Landstinget, vil saaledes paa en gavnlig Maade kunne afbalancere hinanden, hvis Hensigten er, at der ikke skal komme noget ud af dette Lovforslag. Det tror jeg imidlertid ikke er Hensigten, jeg tror, det er Mening, at der skal tilvejebringes et Resultat. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds frygtede for, at en Tonnageafgift nødvendigvis vilde virke til at forhøje Fragterne. En Tonnageafgift, som var saaledes formet, at den vilde virke paa denne Maade, maatte jeg selvfølgelig modsætte mig, thi den vilde ikke virke efter dette Lovforslags Hensigt. Hvorvidt det er gørligt at træffe saadanne Bestemmelser

vedrørende en Tonnageafgift, at man derigennem kunde modvirke Forsøg paa at overvælde den paa Forbrugerne, ved jeg ikke. Jeg frygter for, at det vil være meget vanskeligere end ved den her foreslaaede Afgiftsform. En af Grundene til, at jeg har ment, at denne Vej var bedre, er, at der gennem det afgiftsfri Beløb og Adgangen til at forhøje og formindske dette var en større Mulighed for at naa til et virkelig retfærdigt Afgiftsforhold end ved Tonnageafgiften. Det ærede Medlem (N. Neergaard) sagde nu om denne Adgang til at forhøje og formindske det afgiftsfri Beløb, at dette var Enevælden uden nogen Begrænsning eller Kontrol. Det ærede Medlem ved dog, at enhver Foranstaltning, som udøves i Henhold til gældende Lov, er under Begrænsning af denne Lov og under Kontrol af Rigsdagen, og enhver Foranstaltning, som Regeringen har foretaget i Henhold til Lov af 7. August 1914, har været under fuld Kontrol af denne Rigsdag, som har haft hele Materialet vedrørende disse Foranstaltninger til sin Disposition gennem de fortløbende hvide Bøger, som er tilstillede den, og altsaa kunde Rigsdagen naar som helst have grebet Lejligheden til at skaffe sig yderligere Oplysning, som maatte ønskes til Udøvelse af dennegrundlovmæssige Kontrolmyndighed. Den Ret til Forøgelse og Nedsættelse af det afgiftsfri Beløb, som Lovforslaget nødvendigvis maa indeholde, for at Afgiften skal kunne virke retfærdigt, den vil selvfølgelig udøves under den samme Kontrol af Rigsdagen. Naar det ærede Medlem pegede paa Indenrigsministeren og sagde, at det var ham, der skulde foretage dette, mener det ærede Medlem vel ikke bogstaveligt, at jeg vil sætte mig til at diktere disse Forøgelser eller Nedsættelser. Jeg har tænkt mig, at dette Forhold skulde ordnes gennem et særligt Udvalg, bestaaende f. Eks. af Mænd, valgte af den overordentlige Kommission, Mænd, valgte af Handelsministeriet, og Mænd, valgte af den Institution, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) er Formand for, nemlig Krigsforsikringsinstituttet. Disse Mænd vilde da have den Opgave at følge Bevægelserne paa dette Omraade, og hvis Fragtforhøjelserne blev af en saadan Art, at det Grundlag, som Rigsdagen havde haft for sin Beslutning om Afgiftens Højde, var blevet forrykket, vilde disse Mænd gennem Indstillinger til Indenrigsministeriet om en Forandring af Afgiften kunne tilvejebringe just det Forhold, som Rigsdagen havde ønsket. Paa samme Maade vilde et saadant Udvalg,